

મારી ટીકા કરો, નિંદા કરો, કે વખાણ કરો,
હજી હું જીવું છું, એની જગતને જાણ કરો!

બધી વાતે તમે જોદે ચડો એ ઠીક નથી,
નજીવી વાતમાં ઝાઝી ન ખેંચતાણ કરો!

જગતમાં જાણીતા થાવું જરાય અઘરું નથી,
અજાણ્યા માણસો સાથેય ઓળખાણ કરો!

વિરહની રાતને સ્વપ્નાઓથી સજાવી દો,
તમારી ઊંઘને શા માટે લોહીઝાણ કરો!

ગમે તે રીતે પણ જાવું છે સામે પાર હવે,
તરીને જાવ કે હોડી કરો વહાણ કરો!

હરીફોને કહો રોકી શકો તો રોકો મને,
ભલે ને રસ્તામાં ખાડો કરો કે ખાણ કરો!

નિશાનો તાકવા માટે ખલીલ આવો તો તમે,
ધનુષ્ય આંખને કરજો, નજરને બાણ કરો!

સાવ અધરતાલ ના દઈએ વચન જોવું પડે,
માતૃઘર જોવું પડે પિતૃસદન જોવું પડે!
વગડો તો બસ ખાતરીપૂર્વકનો એ વગડો જ છે,
મોસમોની ખાતરી કરવા ચમન જોવું પડે!
જાવ તો કૂંપળ ને કળીઓની ખબર પૂછી શકો,
ખુશબૂઓના નામે ફૂલોનું બદન જોવું પડે!
અસલી કરતાં નકલીનો ચળકાટ ઝાઝો હોય છે!
કાયનો ટુકડો છે કે અસલી રતન જોવું પડે!
ફૂલ છે, તારી નશીલી આંખ છે ને જામ છે,
ક્યાં જઈને ચોંટશે આ મારું મન જોવું પડે!
ઈદ કે દિવાળી જેવા વારતહેવારે કદી,
બાર મહિને બાપદાદાનું વતન જોવું પડે!
ખેંચતાં પહેલાં ખલીલ એ જોઈ લઈએ આપણે,
ઓણે ચાદર ઓઢી છે અથવા કફન જોવું પડે!

મારી હસ્તી શું જુએ, મારી જીવનશૈલી તો જો,
મહેફિલો, જલસા, ઉજાણી ને મારી મસ્તી તો જો!

એની આંખો કેમ આંટા મારે છે જાણી તો જો,
શું ઇરાદો છે તમારો, એટલું પૂછી તો જો!

વાંચવા મળશે આ સાચા દિલનો સંદેશો તને,
વોટ્સ છોડી મારી આંખોને તું વાંચી તો જો!

કેટલી તાકત છે તારામાં ખબર પડશે તને,
બે દિવસ માટે તું મારી જિંદગી જીવી તો જો!

એમની આંખોમાં છે એ તારી બોતલમાં નથી,
એમના હાથે ફક્ત બે ઘૂંટ પાણી પી તો જો!

કાળજે ભોંકાશે કાચી ઊંઘના ટુકડા તને,
ખૂબ સુંદર સ્વપ્નમાં અધવચ્ચે તું જાગી તો જો!

શી ખબર સ્વાગત મળે છે કે મળે છે વાચદો,
પણ ખલીલ એની જ ખુદની સાંજ તું માગી તો જો!

એ ફરી જાશે મને નો'તી ખબર,
છેતરી જાશે મને નો'તી ખબર!

જેને મેં મારા ગણ્યા'તા એ મને,
વીસરી જાશે મને નો'તી ખબર!

એ ખબર જોવાના નામે જન્મને,
ખોતરી જાશે મને નો'તી ખબર!

સાયવીને રાખવા આપ્યું'તું દિલ,
કાતરી જાશે મને નો'તી ખબર!

એ ગઝલ જેવી મારી મોંઘી મતા,
વાપરી જાશે મને નો'તી ખબર!

પૂરની માફક ઉમળકો, લાગણી
ઓસરી જાશે મને નો'તી ખબર!

આ હરીફો મારા રસ્તે કંટકો,
પાથરી જાશે મને નો'તી ખબર!

મેં તો માન્યું'તું ખલીલ એ માપશે
વેતરી જાશે મને નો'તી ખબર!

થોડું ના ફાવે તને, ઝાઝું મને ના પરવડે,
હું તને ના પરવડું ને તું મને ના પરવડે!

બે દિવસ સાથે રહીને એટલું જાણી લે તું,
શું ગમે, શું ના ગમે ને શું મને ના પરવડે!

આમ તો તું પૂરેપૂરી પરવડી ગઈ છે મને,
પણ અમુક વાતે તારું ઊંહું મને ના પરવડે!

હા કે ના કેં પણ કહે પણ હસ્તો ચહેરો રાખ તું,
આ તારું વંકાયેલું મોઢું મને ના પરવડે!

જ્યાં પરસ્પર એકબીજાની ખબર પૂછે નહીં,
એ ગલી, એ ગામ, એ ફળિયું મને ના પરવડે!

હું મારા શબ્દોને ચાખી ચાખીને બોલું સદા,
ખાટું તૂરું ચાલે પણ કડવું મને ના પરવડે!

એક પીંછામાં રીઝે એવો કનૈયો હું નથી,
પાંખ આખી જોઈએ પીંછું મને ના પરવડે!

ફળ મળે, ભોજન મળે અથવા ખલીલ એનું વચન,
સાવ પાકું જોઈએ કાચું મને ના પરવડે!

ચહેરો મારા ખોબામાં બરોબરનો ગોઠવી,
એણે કહ્યું લે વાંચ ગઝલની આ ચોપડી!

સજ્જનતા સાથે મારે હતી દોસ્તી છતાં,
બદમાશો સાથે પણ મેં નિભાવી છે દોસ્તી!

ડંખે ન જોજે યાર ફરી ધ્યાન રાખજે,
આવ્યો છે બીજી વાર ઉતારીને કાંચળી!

જો દોરડા પે ચાલી શકો તો ગઝલ લખો,
છંદોની ઊંડી ખીણ છે ને તેય સાંકડી!

કોના વિરહનું દર્દ મળ્યું છે ખલીલને,
ઊંઘે છે રાતે મોડો સિતારા ગણી ગણી!

